

329(471) SKP:n A284

Kaikkien maiden köyhälistö, liittykää yhteen ;

581

P U N A S O T I L A S .

Työläis- ja talonpoikaissotilaiden oma äänenkannattaja

Syyskuulla 1928

S.K.P:n sotilasjaosto

2892

14 vuoden kuluttua.

Tässä kuussa tulee kuluneeksi 14 vuotta siitä kun imperialistinen maailmansota alkoi. Siinä sodassa tuhottiin Saksen nouseva maailman valta, joka oli kynnyn liianx voimakkaaksi kilpailijaksi toisten maailmanvaltojen riistoalueilla. Tämän kautta lisäsivätvoittaneet siirtomaaltaan ja saivat vapaana ilman Saksen kilpailua määrätä niiden maiden ja kansojen riistamisestä.

Kukaan ei kuitenkaan kynnyn voittajien laskujen mukaan, vaan sodasta e enäten kärsinyt Venäjän proletariaatti kyllästyi tähän heijojensa verileikkä kiin, jota heidän kustannuksellaan käytiin. Se heitti pois verisen tsaarin ja rosvoruhtinaansa, otti vallan omiin käsiinsä ja alkoi itse määrätä omasta kohtalostaan. Tämä kuten sanottu oli laskuvirhe maailman imperialistien suunnitelmissa. He menettivät siinä 1/6 koko maailman maa-alueista ja kymmeniä miljoonia reatajia, jotka siihen saakka oli pakotettu nöyrysti palvelemaan heidän pyrkimyksiin ja tuottamaan heille rikkauksia tehtaissa ja kaivoksissa j.n.e.

Venäjän vallankumous oli ehdottomasti kukistettava ja sen proletariaatti uudelleen alistettava entiseen orjan asemaan jos mieli toteuttaa imperialistiset suunnitelmasa. Siltä oli riistettävä tokeisin rikkauudet, jotka se nyt kapitalistien asemesta käytti työttömyyden hyväksi.

Vuosina 1918-21 sitä yritettiin Englannin, Ranskan ja Amerikan sotavoimilla, puhuuttakseen pienemmistä reuna-alueista, jotka jättäisivät hyökkäilyt kukistaa sen Venäjän vallankumouksen, nujertaa. Siihen käytettiin viimeisin sotateknille ja parhaat tuhovillineet. Kuitenkin Venäjän proletariaatti työntsi ne kaikki taakseen. Niikään ei pystynyt kukistamaan voittamatonta. Sen olivat maailman imperialistitkin silloin pakotettuja tunnustamaan. Niikään ne eivät kuitenkaan yrittäneet jättäneet, vaan räntäyivät varustautumaan uudelleen. Koko Neuvostovalian olemassaolon ajan ovat ne tätä valmistelua ja varustelua jatkaneet. Sotilasmenot on korotettu moninkertaisiksi, laivastoja lisätty ja armeijan miehlukua vahvistettu. Maailmansodan jälkisel-

vittelyissä luotiin reunavallat ja, er. smauriksi työläis-Venäjä vastaan, ettei bolshevismi pääse leviämään.

Nyt kun maailmansodan alkamisesta on kulunut 14 vuotta, uhkaa maailmansodan verileikki jälleen uupelintua. Kun Liettua, yksi imperialistien palvelijoista, on uskeltanut vastustaa isäntiään, asettumalla sitivällä sitien suhteisiin työntekevien vallan kanssa, aiotaan se kukistaa Puolan ja muiden reunavalttojen avulla. Suomenkin sotahullut ovat pistäneet kantensa tähän selkäläisellä niinkuin ainakin herransa kuullainen renki. Valmistelut tähän ovat aivan ilmeiset. Kolme johtavimmista Suomen armeijan kenraaleista on eronnut, t. s. erotettu, kun eivät nihtivästi olleet tarpeeksi sitiveiksi sotahulluja. Jo-v:ltä 1918 tunnetut verikenraalit Hannerheim ja Linko kailitti valmistelutyöt sotaa varten suoritettua, että he voivat ottaa sen jondon käsiinsä. He ja monet muut saivat väittää siihen, että Suomi-kinrenkin on valmis tättämään isäntänsä veriset vaatimukset.

1914 maailmansotaan liittämisenä signi oli yhden miehen murha. Sitö voi johtaa uuteen maailmansotaan. Herrat eivät siitä vilit, sillä eivät-hän he itse tule siitä mitenkään härsimään. Sehän, on työläisten ja talon-pölkkin verit, joka herrojen sodassa voittaa. He itse siitä vain hyöttyvät. Sehän on porvarille ihmiselämä, kunsodan palvelusten poikkeuslakien turvis-sa ja suojeluskuntiensa avulla saavat niellä määrin riittäviä työntekeviä.

He sotilaat eane hyväksy tällaista menettelyä. Eane salli, että maailmansodan verinen nihtelmä uudistetaan meidän kustannuksellamme. Sitä me tissä saa tane tietoonne, että sodan uusintuessa uusintuu myöskin esi-merkki Venäjän vallankumouksesta. Sitä meidän tunnukseemme sotahulluttelua vastaan.

Hakuuna.

Polit. työ N.L:n Puna-armeijassa.

=====

Kapitalististen armeijain sotilas aikakauslehdet käsitellessään kysymystä Puna-armeijasta useinkin omistavat huomionsa polit. kasvatukseen, jota hyvin laajassa mitassa toteutetaan Puna-armeijassa. Näyttää siltä, että he eivät lainkaan käsitä sen työn merkitystä ja jos käsittelevätkin, niin puhuvat he siitä hyvin halvassa äänilajissa siksi, että kapitalistisissa armeijoissa ei sellainen, nim. luokkakäsittämisen selventäminen sotilaille, voi tulla kysymykseenkään, sillä silloin paljastuisi kapitalistisen armeijan arin kohta, sen luokkaluonne. - Puna-armeijassa se taas on hyvin tärkeää, koska armeija on kokoonpantu hallitsevan luokan jäsenistä, jotka omaavat samat edut ja tarkoitusperit kuin armeijakin. Kapitalistisissa maissa on suhde aivan päinvastainen.

Polit. työn sisältönä Puna-armeijassa on juuri luokkakäsittämisen selventäminen. Tämä työ alotetaan aivan alusta nim. lukutaidon opetuksesta niille, jotka sitä taitoa eivät omaa, sillä juuri lukutaito avaa kaikille vapaat mahdollisuudet kirjallisuuden käyttöön y.m.s. Kun tämä on saavutettu, mennään armeijan olemuksen ja sen tarkoituksen ja tehtävien selvittelyyn N.L:n puolustajana.

Ja tämä on varsin helppo jaksinkertainen tehtävä siksi, että Puna-armeijassa ja Neuvostohallituksessa ei ole eikä voi olla mitään vierasta toinen toisilleen. Helkein poikkeuksesta on armeijassa palvelevia sotilaita samanaikaisesti hallituksen jäseninä ottamassa suoranaisesti osaa maan hallintaan. Siellä on heidän rinnalleen työläisiä tehtaista ja talonpoikia suoraan maaseudulta. Tällä tavalla saa polit. työ Puna-armeijassa aikansa välittömän vuorovaikutuksen maan johtavien elinten kanssa ja siten luo jo rauhan aikana armeijasta sen voimakkaan ja eheän kokonaisuuden, jonka se yhdesä kansan muun osan kanssa muodostaa. Tätä ei koskaan voi syntyä kapitalistisessa maassa niiden luokkavastakohtien tähden, jotka kapita-

listiselle maalle ovat ominaiset, vaan armeija ja hallitseva luokka tulevat aika olemaan vihollisia keskenään.

Tässä on lyhyesti esitettyä rauhan aikana suoritettavan poliittisen työn lähtökohdista pääpiirteissään.

Sen ei se työ kuitenkaan pysähdy, vaan jatkuu vielä useisiin suuntiin, päämääränä tehdä sotilaat tietoisiksi asemastaan ja tehtävistään, poistaa mahdollisesti esiintyviä epäkohtia, jotka voisivat vaikuttaa vahingollisesti kokonaisuuteen.

Eräs "Hä-kapeliiton" kirjoittajista lainaa Venäjän sotilas aikakauslehdessä kirjoituksen, jossa sanotaan sodan aikaisen polit. työn menevän niinkin pitkille, että vihollis armeijasta saatuja vankeja voidaan, jos he itse tahtovat, laskea takaisin omalle puolelleen. Tämä on mahdollista siten, että kapitalistien asettaman kantava työväen tai talonpoika tultuaan kosketuksiin puna-armeijan kanssa, vaikkapa sen vankinakin, ja piketyksen selville puna-armeijan ja Neuvostoliiton pyrkimyksistä ja elämästä, ei enää olekaan sen vihollinen, vaan - ystävä. Kuitenkin tehdään tässä poikkeus kapitalistisiin upseereihin ja selvästi lähtäreihin nähden. Uskon puolestani, että löytä tuskien montakaan, joka vielä haluaisi tulla talaisin ja uudelleen pakotetuksi taapellemaan vihollisiensa puolesta.

"Hä-kapeliiton" täytynee pakostakin ja surulla myöntää, että sellainen on kapitalisti armeijassa mahdollista tehdä, sillä työväen ja talonpoika on sätilemään kapitalistien vihollinen ja sellaisena pysyy puhuttakoon sille vaikkapa "isänmaastakin". Sen tosiasiallisessa tuottaa hänelle vain karsimys antamatta mitään niiden vastapainoksi. Inoostaan suurella pakolla ja silloinkin kirous huulilla on se täyttävimmän kapitalisti upseerien käsitykset ja odottaa sopivaa tilaisuutta heittäkseen helvettiin koko kapitalistisen roskan, joka tarpeettomana painolastina painaa sen hartioita ja lyöäkseen veljensä kapitalismin vihollisen, oman ystävänsä, Neuvostoliiton puna-sotilaan kanssa

Punainen sotamies.

- 5 -

Toverit alokkaat.

=====

Olette varmeankin jo siviilissä ollessanne kuulleet kertomuksia tiinan armeijan kurjasta komennosta? Kun nyt lisäksi itse joudutte kokemaan upseeriston reakkaa mielivaltaa täällä, niin selvenevät käsityksenne yhä enemmän koko siitä riisto- ja sortojärjestelmästä, mikä Suomessa vallitsee ja hallitsee.

Täällä - armeijassa - ovat luo tavastakohdat selvemmin näkyvässä kuin missään muualla, täällä harjoittavat herrat rikeintä sortoa ja suoranaista riikkäystä.

Mutta samoin kuin työväestö käy taistelua ihmisoikeuksiensa ja parempien elämäntilaisuuksien puolesta tuolla ulkopuolella kasarmiemme, niin myöskinne nouseme täällä orjuuttajiamme vastaan: ei yksilöinä, vaan yksimielisenä joutona.

Yksimielisyyden saavutamme toiminnalla: keskustelulla ja päätöksillä, jotka johtavat tekoihin.

On tunnettua, että upseeristo yrittää kaikilla keinoilla kylvää erimielisyyttä keskuutsemme ja erikoisesti kohdistaa huomionsa alokoihin, usuttamalla heitä työläisvoimaita toistemme kimppuun j.n.e. täten hajoittamisen yhteisjärjestelmän ja sitten koettavat he tehdä meistä mieluisiaan laupausta. Mutta ei pidä sikahtaa niinkäänlaisia upseeriston kirkentelyjä, vaan näyttää, että paneemme kovan kovaa vastaan.

Moni teistä on varmeankin kironnut sotaväkeen joutumistaan. Mutta "ei niin pahaa, ettei siinä jotain hyvääkin". Me nim. opimme täällä sotataitoja ja aseiden käytön, joita vielä varmasti tarvitsemme. Milloin ja keitä vastaan taistellussa tarvitsemme niitä tietoja ja taitoja? Jos sinä tiedät, niin selvitä toverillesikin. - Täällä-isten ja monien muiden kysymysten selvittelyssä on meille myöskin apuna tämä oma lehtemme - Punainen sotilas.

Vanhempi sotamies.

Miksi Puna-armeija voitti ?

Kun proletariaatti Venäjällä bolsheviki /kooma./ puolueen johdolle otti vallan käsiksin, oli seisku Venäjän imperialismin samoin kuin koko ympärysvaltain imperialisminille. Tämän vallankumouksen kautta ne menettivät raaka-ainelähteet ja markkinapaikat. Sillä Venäjän teollisuus, jota rahoitti ulkomainen pörssi, pöytäsiisänsänsänsä ja Englannin, aiheutti sen, että Venäjä oli niille maille puoliksiirtomaa. Samalla kun se asetti 12 miljoonaisen armeijan ympärysvaltain käytettäväksi tappeluun uusien riistoaluiden saamiseksi idästä, oli se myös värtienä nousevaa Saksaa vastaan, mikä myös pyrki samaan riistoalueita idästä.

Si on ollut ilme, että ympärysvallat, menettettyään markkinapaikat ja raaka-ainelähteet ja samalla idässä olevan vaition, raivostuivat. Tämän vuoksi oli koottava voimat ja alkaa taistelu nuorta Neuvostoliittoa vastaan. Bolshevikit oli syöstyvä vallasta keinolla millä tahansa.

V. 1918 alkanut kansalaissota lahtasi joukkojen johdossa olleita venäläisiä taantumuskenraaleita. Joukot taas olivat hyvin kirjavia sakkia, pikku virkämiehiä, kauppiaita, varakkaita talonpoikia sekä pakko otolla otettuja pientalonpoikia ja maalaisköyhälistöä. Heos oli puhtaasti ulkoisia joukkoja, jotka tekivät apotuksissa eri puolilta maata. Kaikki nämä joukot varusteti siveellisesti in lanti, Ranska ja Japani, viimeksi mainittu omat joukkonsa.

V. 1918 tilanne seuraava: ranskalais-englantilaiset joukot hyökkäsivät arkien eliasta läin, japanilaiset idästä piittivät useamman kerran. Kuitenkin lisäksi uhkasi v. 1919 siperiasta taantumuskenraali Koltshakin joukko, etelässä romanialaiset, ranskalaiset, kreikkalaiset ja Denikinin johtama arm. Häskä kustalle merelle saapunut ranskalainen laivasto. Silloista Pietari /Leninrad/ lahti marssi lännestä kenraali Judenitshin johtama lahterijoukko. Tällainen oli lahterijoukkojen tilanne.

Nuori Neuvostoliitto oli mitä tu'ollisessa asemassa. Luna-armeijan luotsas se olisi sen pitänyt olla taistelukuntoinen, mutta nuorelta Luna-armeijalta puuttui paljon, puuttui koulutusta, puuttui aseita, vaatteita, jalkineita, ruokaa, kaljetustarpeita j.n.e. samalla sanoen kaikkien muuta paitsi hyvää taistelunomaisia.

Mutta ei si sitten voitti kaikkia puutteista huolimatta nuori Luna-armeija ?

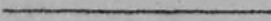
1/ Siksi, että se oli työ- ja talonpoliisiväestön armeija.

2/ Kansalla ja armeijalla oli suuret toivomukset, niiden s. d. hiet s. kiviä n. d. s. s.

3/ Maailman proletariaatti oli Luna-armeijaa puolella ja se koetti auttaa aink' voi. Usin renskolaisten sotilaitten esiintymisen luotettavasti Merellä olevassa laivastossa, niiden veljeellinen Luna-armeijankanssa.

Tämän nelivuotisen kansalaissodan eri vaiheissa oppi Venäjän työläinen ja talonpoika luottamaan yhteisiin voimiinsa ja myöskin toiseen, ettei kapitalistien klassin muodossa enää tarvits. Tämän huomion teityksi ovat he yhdessä näitten rauhan vuosien aikana luoneet maastan mahdollin jote kapitalismin ei voi kumista. Sen turvanax on Luna-armeija ja maailman proletariaatti.

Luna-solaku.

Vallankumouksellinen nuoriso.

Minä kauan kuin on ollut sortavia ja sorjettuja yhteiskuntaluokkia, on nuoriso esiintynyt taistelussa mukana, vaikkei etujoukossa.

Kin ei ole ollut mitk oikeisia aineita taistelujärjestöjä, mutta nuoriso on kuitenkin taistellut sortoa vastaan.

Nuoriso on aina voimakas uskon voimainnsa ja tulevaisuutensa. Nuorena on inhimillisiä ja tulin taistelemaan sen puolesta, mitä pitää oikeana.

Tuottien ja tietien nuorison merkityksen luokkitaistelussa, ovat sekin porvaristo että luokkitaistelu. Tavoitteen parhaimpaan saavuttamiseen nuorison puolelleen.

Porvaristolle on kaikkien tuossa puolelleen vetämisessä: koulut, kirkot, suuret sanomalehdet j. n. e. jotka kaikki julistavat joko peitetämin tai avoimesti, että "isäntä" ja "juonala" olkoon aina mielellään esillä-lla s. o. valta nöyryy. esivallan edessä.

Ent. työttömät luokka, millä se puhuu -siansa puolesta? Työttömien luokka puhuu järjestöjensä avulla nuorille raatejille eläintaitelun opettavaa kielte: katso paperillesi, katso omaa elämääsi, opi siitä.

Onko sinulla isäntä? Kuinka paljon ja missä? Minä on sellainen juonala joka sallii viettomien sortua kurjuuteen, tai joka sallii pantavan toimien sellaisia ihmissuhteita kuin esim. viime maailmansota?

Ja kun nuoret työlliset lähtevät niistä asioista miettimään, on tulos: Heillä ei ole isäntää ensimmin kuin juonala ja ne, jotka hallitsevat niitä riikot, ovat suuria konnia, joihin ei vaikuta muut kuin voimakeinot.

Nuorison on tulevaisuus ja sentähden juuri se saa koko taistelun tulokset. Mitä ei saa lahjaksi, vaan ne täytyy taistellen ottaa.

Järjestöjensä avulla nuoriso keskittää voimansa, tekee työtä, taistelee saman suunnitelman mukaan. Järjestöissä onkin taistelevan työväenluokan voima, mutta toimia ja mielipiteitäkin lausua osaa luokkataa-
telija joka paikassa, olkoon, että ei sinä olekaan julkista järjestöä
hänki tukemassa.

Jo 25 vuotta sitten tekivät Belgian nuoret työlliset ja talonpo-
jat m.m. armeijassa ollessaan niin voimakasta aatteellista valistustyötä,
että kenraalit ja valtionmiehet olivat suuren pelon vallassa. Ja nyt mei-
dän piivinihme kii voimakas vallankumouksellinen valistustyö jokaisen
maan armeijassa. Viime päivien viestit kertovat, että Ranskan armeijas-
sa on vallankumouksellinen nuoriso noussut upseeristoa vastaan mielenosoit-
ukseen ja "Internationalea" laulaen marssinut koko joukko-osastona kadul-
le, sekä vapauttanut oman lupinsa tovereitaan arestista ja vankiloista.
Kun sitten tuotiin paikalle toinen rykmentti "rauhottamaan" tätä kapinal-
lista joukkoa, niin kävivin sillä tavalla, että tämäkin rykmentti liittyi
mielisiin osoittaneiden joukkoihin.

Eiko tämä selvästi todista, että kumouksellista nuorisoa ei puutu
mistään armeijasta.

Jo 10 vuotta on Suomenkin armeijassa työllis- ja talonpoikaismuo-
rukaiset taistelleet, työskennelleet työväenluokan vapautusaatteen puoles-
ta ja siis lahterikomentoa vastaan.

Taistelu ei voi päättyä sovintoon riistäjien kanssa. Taistelu
päättyy vasta silloin, kun työväenluokka on vallankumouksen avulla lyönyt
sortajat maahan ja nostanut vapauden, veljeyden ja tasa-arvoisuuden punaisen
sen lipun liehumaan koko maailmassa.

Sen päämäärämme hyväksi työskenneltämme mekin joka päivä täällä
armeijassa. Silloin me täytämme vallankumouksellisen nuorison velvollisuudek-
den, mikä on vaativa, mutta kunnias.

Ompipoika.

Mitä kasarmiin kuuluu ?

=====

Kuulumisia S. Prikaatista.

Jos joku epäilee, että S. Pr. on punainen, niin tulkoon tänne päiviksi. Silloin ei hän enää epäile, vaan usoo, että punainen se on tämä S. Pr.

Puhumme nyt kylläkin vain III patalj:sta, jonka nimessä lähettämme toverilliset tervetset tältä Kiviniemestä.

Kiviniemi - se sopiikin tälle nimeksi. Sillä Kivessä ovat lomamat ja piipussa ilot. Lomaa ei ole saatu kuin kerran tai pari 9 kk:ssa. Lomakieltoja sensijon joka viikko. No, eipä nyt ruveta sentään valehtelemaan, sillä tarjottainhan meille hiljakkoon jo iltalomaa, mutta emme huolineet. Sanoimme, että antaa jatkua vain vanhaan tapaan, me kyllä kestäimme.

Juhannuksenz jälkeen "ivi kasarmillamme erts tunnettu herra, "Ekateenisen Kärjalasseuran" jäsen Oulusta, joka piti kiihkoisännämaallisen sotahullun puheen, jonka jälkeen ritti huudattaa kolmikert. "eläköön" hullutuksilleen, mutta - niin - mutta tuli eteenä, sillä ne pojat pidimme suuamme tiivi. Se vi seiltä eivän vaivattomasti, vaan tuolle sotahullulle se tuotti harmoa - ja vaivantunteita, se heidän lauston vastauksensa me.

Varmaan in tuon sotahullun herien ehdotuksesta lainsi pöllä stolomaa ja tarjosi vapaalippuja samaksi illaksi "Ekateenisen Kärjalasseuran" juhlaan 50:lle miehelle. Mutta ainostaan 1 /sanoo yksi/ vapaalippu, kelpipasi, 49 vapaalippua jäi jakajalle yonnan. Antis sitten? Joo, nyt tarjottiin niitä vapaalippuja niille, joille oli ja on vakituisesti ollut lomakielto. Mutta ne pojat pitivät levein naurun - ei kelynnut ihdellekin. Ois huikaan seiväit sotahullun hyvät humalat . . .

Yliö vri tapausta. - Kuv. S. Pr. komentaja everstiluutnantti Hartola luovutti S. Pr:n uudelle komentajalle ma eltergilke, niin ritti hän - Hartola & luovutuspuheensa loukasi huudattaa eläköön, mutta ei tipunut melua; kuului vain huiskauksia, että pidettiin nyt mölyt mahassa . . . kuten on opetettu ja tulos oli, että vain pikkukihot rittivät kaistaa

kurkustaan jotakin "elikköön"-tapaista. - Mitä mahtoi ajatella uusi komentaja tästä j. os:sta. Taisi saada ole ean kuvan ...

Niin, ja mitä me sotilaat ajottelimme Martolan puheesta ? Ajattelimme että jos hän ei olisi puhunut muuta kuin kehoittanut kohottamaan voimakkaan kolminkertaisen elikköön-huudon : Suomen tulevalle puna-armeijalle ja nykyisellä kapinallisella S. Priksatille - niin silloin olisi me laukaisseet oikein olan takaa: Elikköön, Elikköön, Elikköön.

Jaa, että millä todistamme, että niin olisimme tehneet ? Todistamme sen seuraavalla tapauksella : Kunä kerran marsalla-ollessamme some laulaneet vaadittuja lauluja, komensi vühr. Höglund meitä laulamaan "Vapaan Venäjän marssin". silloin me lauloimme, pitstimme sotahuutoamme julki, syvin vihan- ja ilmi sävelissä ja sanoissa : "Maailman raatajat, soiron kahleet pois".
J. J. Kari.

5.1.2. Terveisiä jumalan selän takaa.

Suomen nykyisessä armeijassa olo on yleensäkin sellaista, mutta me 5.1.2:n pojat tällä 3 patteristossa Humaljoelle toemme sen a oskin joka päivä. Some kylläkin usko jumalaan, mutta piruihin kyllä - sillä niiden /upseerien/ kanssa a olemaa joka päivä tekemisissä. He näyttävät jättävät tehdä aisti ankeleita --- niin punaisia tykkimiehiä kuin ole mekin.

Kers. Mikkelinen ja vääp. Hytti näyttelivät tällä pääpiirujen osaa ja voimme todeta, että vai he he sotilasarvoltaan ovatkin n.s. "ikuisia aliupseereita", niin pirullisuudessa he ovat ainakin kenraalimajureita...

Kers. Mikkelisen pöyhuvina on se, kun saa santsauttaa niitä urheiluvuovissa kentällä. Ja sitä hän kyllä saa. Mutta kuinka kauan ? Se riippuu meistä.

Vääp. Hyttiin himoruokaan kuuluu: puhdistuttaa 10 min:ssa koko kasarmi miehineen piivineen. On siinä pöyhkimistä ja pöyhkimistä. Huuten, ei taitaisi olla pois tieltä, vaikka joskun pöyhisimme 10 min. ajan tätä herraa viipeliimme; pöyhkisimme hänellä tuvan perantoa - niin lähtisi pölyt pitemmäksi ajaksi --- Näyttisimme, että olemaa tällä jotakin oppineet. Vai mitä ?
Tykkimies.

K. Risti.

Olimme manövereilla ja siellä sitä taas nähtiin, miten silkahumalnan upseerit juovat itsensä, kun pistetään vähinkin pois ihmisten ilmoilta.

Kaupungilla ollen he eivät rohkene niin rajattomasti pitkirenu-eläillä. Täytännöt pit. kiinni "upseeri-ärvostaan" ja ennen kaikkea leipäpaikastaan. Mutta kuten sanottu, manövereilla heidän sopii hummata vapaasti, etenkin öisiä. Siellä tuntuu olevan sääntö, että miti suurempa herra sitä enemmän piitänneen. Jositten piivisin pohjella ollen, purkavat kipunsa ja kiukkunsa - sotilaille.

Munala, rohelo ja kiroilut - siinä "pyhä kolminaisuus", mikä on "valkoisen upseerin" arvolla tunnusmerkkillistä.

Kaartilainen

S. Prikaatista.

Kun olimme manövereillä, saimme monien raskaitten marssien aikana käskyn laulaa, mutta ne emme laulaneet. Siitä seurasi santsia lepoajalla, mutta emme laulaneet sittenkään, emmekä laula paitsi "Vapaan Venäjän marssia". Jos sitä käskettiin laulamaan niin kiinnix veti.

Pohjolan punikit.

J. K. Presidentille emme paraatissa toivottaneet hyviä päiviä, koska se laisilla Eijän kuvilla on jo liiankin hyvät päivät.

amat.

R. T. 2.

Manövereillä olles samat huomasivat erät patteristomme pojat, että eräs kapitul. kers. ampui kovilla. Ja koska vastassamme ei ollut suojeluskuntalaisia, niin meidän pojat vehmittivät mainitun kihon selkänahkaa kiväärin perillä.

Armeijanxx paraatissa tervahdittiin kaikkia heiroja valtavalla nettöm. dellä.

H. A. A.

"Ryknehtin hirmu" liittyy aina arvonimeksi, milloin puhumme r. väp. Tulokselasta. Siinä on oikein ihmisräikkäjä, joka ei tyydy vain maassa hypittämään, vaan lyö ja potkiin sotilaita.

Punainen ratsumies.